

Vadosfai Gyülekezeti hírmondó

2019.1. Nyár

Evangelikus Egyházközség – 9346 Vadosfa, Kossuth Lajos u. 13. Telefon (egyházi): **06-20/824 2468**

E-mail: helga.fatalin@lutheran.hu - Honlap: <http://vadosfa.lutheran.hu>

Kedves Testvérek!

Örömmel adjuk közre a 2019 nyár végi lapszámunkat! Első helyen Isten Igéje és annak magyarázata áll. Azt követi néhány személyes visszaemlékezés, majd az őszi alkalmainkra történő hívogatás. Olvashatunk anyakönyvi adatokat, információkat. A szerkesztés munkáját Kissné Varga Katalin kjsfaludi presbiter testvérünk végezte.

Áldáskívánással: Fatalin Helga lelkész

Annak örüljete!

/ Idézet **Joób Olivér**, gyülekezetünk területén, Himodon élő nyugalmozott evangélikus lelkész írásából /

„...inkább annak örüljete, hogy a nevetek fel van írva a mennyben.” Lk10,20

Ezeket a szavakat Jézus intézi tanítványi köréhez. Az örömré való felszólítás a pillanatnyi helyzet összefüggésében különös hangsúlyt kap.

Jézus ugyanis itt egy lelkes, kipirult arcú csapat örömét igazítja helyre. Kissé bántónak, lehangolónak érezzük, amikor azt mondja: „ne annak örüljete, „inkább annak örüljete...” Jézus természetesen nem akarja elrontani az örömeiket, sőt a hirtelen lelkesedés helyett biztosabb és tartósabb örömforrásra akarja irányítani a figyelmüket.

A Mester tehát övét, mint gondos szülő a gyermekeit, itt is az igazi örömré neveli, tanítja. Hogy boldog emberek legyenek. Kitől tanulhatnánk mi is igazi örömré, ha nem Jézustól, aki az öröm kiapadhatatlan forrása lett minden ember számára? Dorothe Sölle, német teológus Jézust a legboldogabb embernek nevezte. Valóban, Jézus még búcsúbeszédében is azt ígérte tanítványainak, hogy öröme bennük marad, és az ő örömré teljessé lesz (Jn15,11). Ez az ígélet nekünk is szól, ne érzük be kevesebbel!

Nézzük hát meg közelebbről, hogy mi mindent kellett Jézusnak helyreigazítania a tanítványok örömrében! A hetven tanítvány sikeres missziói útról tért vissza. Örültek, hogy Isten országa terjesztésében, a gonosz hatalmának legyőzésében – általuk talán nem is várt – eredményeket értek el. Munkájuk során Jézus neve hatásosnak bizonyult.

Ki ne örülne közülünk annak, ha embereket megszólító, Jézushoz hívogató szava eredményt érne el. Ha Jézusról úgy tudna bizonyosságot tenni, hogy hatására szabadulás. új élet támadna! Azt kívánom én is magam számára, sokakkal együtt, hogy az aratás örömrében is osztozhassunk Urunkkal és egymással.

Jézus ezzel szemben másik örömforrásra irányítja tanítványai figyelmét. Nem arra, ami saját teljesítményük, munkájuk eredménye, saját sikerük. Még akkor sem, ha azt Jézus megbízásából, a tőle kapott hatalommal tették is, hanem arra, amit ő általa ajándékként kaptak. Jézus szerint örömré alapvető indítéka és tartós forrása az, hogy megváltottak vagyunk, nevünk fel van írva a mennyben, be vagyunk jegyezve az élet könyvébe. Jézus szerint tehát ne annak örüljünk, amit mi tettünk, hanem amivé Isten kegyelméből lettünk.

Jézus jól tudta, hogy mint minden munkában, az Isten országa terjesztésében is vannak sikertelenségek, mélypontok. Éppen ezért arra figyelmeztet, hogy örömré nem lehet ezek függvénye, mélyebb alapokon nyugszik az. Pál apostol a legörömrébb levelét, a filippibeliékhöz írt levelet fogságból írta. Sorsa teljesen bizonytalan volt, mégis tizennégy-szer szerepel ebben az örömré, az örvendezés. Ebben a levélben áll az ismert felszólítás: „Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete” (4,4) Nekünk, keresztyéneknek, Isten megváltott gyermekeinek, mindig, minden helyzetben van okunk az örömré. Az Úrban való örömréket senki nem veheti el tőlünk.

Természetesen ad Isten a neki való szolgálatban és sok másban is örömré. Ezt hálával vehetjük, és megoszthatjuk egymással. A mély, tartós örömré azonban abból fakad, hogy Isten országa tagjai lettünk, minden más örömré csak ráadásaként kapunk. Ahogy keresnünk is elsősorban az ő országát és annak igazságát kell, és a földi szükségletek ráadásul adatnak meg nekünk. (Mt 6,33)

Milyen jó, hogy Jézus ráirányítja figyelmünket az örömré biztos forrására! Ezzel hitünket is helyre igazítja.

Jubileumi konfirmáció

A Lelkésznő 2019-es évi tervei közt szerepelt egy ünnepi istentisztelet szervezése a 25-50-60-70 éve konfirmáltak részére.

Várakozással tekintettem előre, lepergett előttem az 50 évvel ezelőtti esemény: az 1960-as években az iskolánkban nagy agitáció volt a hitoktatás ellen, a szülőket ugyanis szerették volna meggyőzni, hogy gyermekeiket ne írássák be hitoktatásra. Nálunk ez nem volt kérdés, hisz' anyai ágon ősi mihályi evangélikus család sarja vagyok, még ha vegyes házasságban születtem is. A velem egykorú evangélikus társaim szüleit sem tudták meggyőzni a hittant ellenzők.

A rendszeres hitoktatás és konfirmáció-előkészítés után nagy izgalommal vártuk a vadosfai templomban tartandó próbákat, amelyeket akkori lelkészeink, Sümeghy József és Szűcs Kálmán vezettek. Április elejétől jártunk hetente egy alkalommal Vadosfára.

Amikor először beléptem a „Rábaköz Katedrálisába”, szinte törpének éreztem magam. Minden óriásinak tűnt. Nagy élményt jelentett, amikor felmehettünk a szószékre, megismerhettük a jelenlegi és az előző templom történetét, illetve annak háttérét, hogy miért is van egy ilyen kicsi faluban ekkora Isten háza.

A konfirmáció kapcsán nem utolsó sorban új ismerősökre is szert tehettünk; a 7 gyülekezet 6 faluja 1969. május 11-én 28 fiatalt adott a Vadosfai Evangélikus Egyházközségnek.

Maga a konfirmáció izgalmas és megható esemény volt számomra. Izgultam, meg tudok-e felelni az elvárásoknak, tudom-e minden kérdésre a választ. Másrészt, mindenki ott volt, aki fontos volt nekem: szüleim, testvérem, nagyszüleim, keresztszüleim, rokonok, s nem utolsó sorban katolikus iskolatársaim, barátaim. A sikeres vizsga után az első úrvacsora is nagy jelentőséggel bírt az életemben. Mindig szeretettel gondolok erre az időszakra.

E kedves emlékek tükrében a találkozóra is izgatottan készültem: vajon hányan leszünk, megismerek majd mindenkit ennyi év eltelte után? Végül az 50 éve konfirmáltak közül csak kilencen voltunk. Sajnálom, hogy csak ennyien; van köztünk olyan, akivel a 25 éves találkozón találkoztam utoljára, és sajnos olyanok is vannak, akik már nincsenek köztünk.

Az ünnepi istentisztelet után alkalom nyílt egy kis beszélgetésre, s mindenki megnézhetette az 50 évvel ezelőtti, saját konfirmációi ígéjét. Az áldás pedig, amit annak idején kaptam, azóta is életem meghatározója:

„Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást. Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” /Jn. 13. 34-35

Vargáné Kisfaludy Andrea

2019. május 12-én vadosfai templomunkban megtartott jubileumi konfirmáció (Fotó: Pintér András)

Licista voltam!

A Berzsényi Dániel Evangélikus Líceumban eltöltött 5 évem alatt, a mujkóavatótól, licistává avatásunk óta, a ballagásig, rengeteg tapasztalattal gazdagodhattam. Bővelkedtünk boldog, de szomorú pillanatokkal is, de a közösség mindet szép emlékké kovácsolta. Megtanultunk összetartani, hiszen, ha szükségünk volt valamire, csapatmunkával megszerezhettük. Megtanultuk ezáltal, hogy együtt bármire képesek vagyunk. Ha a szükség adta, összefogtunk másokért, imában megemlékeztünk szeretteinkről, imádkoztunk a rászorulókéért.

Jó emlékként maradnak meg a kollégiumban töltött évek, a közös programok, az esti áhítatok, ahol a közös ének mindig összehozta a társaságot. Egyik legszebb emlékként maradt meg, egyik tanévben, a kollégiumban töltött, utolsó éjszaka, amikor néhány diák kivonult a lépcsőházba, a „Későre jár, az otthon vár...” kezdetű evangélikus éneket dalolva. A diákok mindegyike csatlakozott az akkor búcsúénekként énekelt dalhoz, amint azt meghallották.

Említésre méltó, a minden évben lezajló, jótékonyági vásár, a süti akció, amin az eladott édességek ára egy-egy jótékonyági szervezethez került. Tanárok és diákok összefogásával, az elmúlt évben jelentős összeggel sikerült támogatni a Hospice Alapítványt, ami egy nemes célnak tekinthető.

A Líceum jelentős múlttal is rendelkezik, hiszen licista diákok által alakult meg az ország első diákönképző köre, a Magyar Társaság. Büszkéek lehetünk azokra a diákokra, akik megalapították, majd az elmúlt években újraindították a nagy múltú Társaságot. Nekik köszönhetjük a mai ballagás formáját is, hiszen az általuk rendezett Örömnépző, a mai ballagás elődje. A ballagás az, amit minden végzős diák izgatottan vár, hiszen a Líceum egyik, de talán a legszebb ceremóniája, amit szokásosan a Deák-kútnál tartanak.

Egy-egy soproni látogatás során, mosolyogva sétálok el az iskola előtt, és ha kérdezik, büszkén mondom: Licista voltam!

Pfahnl Nikoletta

Ballagás a Deák-kútnál

Könyvbemutató Potyondon

Az esemény a potyondi temetőben, a Czirák család síremlékénél kezdődött 14.30-kor. A polgármester úr jelenlétében a faluból számtalan helyi lakos vett részt a rendezvényen. A jeles alkalom koszorúzással, virágok elhelyezésével kezdődött, majd a Tisztelendő asszony imájával és a Himnusz eléneklésével folytatódott. A hallgatóság fejet hajtott a tanár úr munkássága elismeréseként.

Az esemény a helyi közösségi házban folytatódott. A „Fáklyák, fényadók” című kötet már a tizedik jubileumi kiadás, melyben helyet kapott Czirák György életének és munkásságának bemutatása.

Szabóné Szűcs Vilma tanárnő előkészítő és adatgyűjtő munkája mindannyiunkat meghatott. Ő rokoni szálak révén kapcsolódik a tanár úrhoz.

Czirák György pedagógusnak, a falunkban eltöltött 36 éve nem múlt el nyomtalanul. Számtalan kis diákot indított el a nagybetűs életbe. Nagyapánk és apánk tanítója volt. Szüleink elbeszéléséből hallottunk következetes és szigorú, valamint erkölcsös tanítási módszeréről.

A faluban ismerkedett meg feleségével, aki méltó párja lett életének. Ő is bekapcsolódott a helyi ifjúság életre való nevelésébe. Kötő-, varró-, főzőtanfolyamokat szervezett a fiataloknak. Az állami és egyházi ünnepeken pedig a fiatalok önálló szereplését tanította párjával egyetemben.

Évente több alkalommal társadalmi munkát szervezett a temető szépítésére, virágosítására, aminek szemt gyönyörködtető nyomai napjainkban is fellelhetők. Az örökzöldek és díszcserjék az ő keze munkáit dicsérik.

Az ünnepi alkalom könyvvásárlással, kötetlen beszélgetéssel és vendéglátással fejeződött be. Az eseményt összefoglalta Halász Zoltán, aki ezzel nagynénje, Czirák Györgyné Lídia néni emléke előtt jószívvel adózott.

Halász Zoltán

Megemlékezés a potyondi temetőben (Fotó: Simon Zoltán)

Könyvbemutató (Fotó: Simon Zoltán)

Anyakönyvi hírek

A keresztség szentségében részesült

Ódor András és Endrődy Bernadett gyermeke ANDRÁS Kisfaludon
Horváth Roland és Tóth Ildikó gyermeke NORINA Magyarakeresztúron
Töreki Attila és Fekete Krisztina gyermeke BENDEGÚZ Magyarakeresztúron
Németh Imre és Szalay Katalin gyermeke ÁRON EDMOND Vadosfán
Dr. Henits Péter és Dr. Burus Renáta gyermeke LENKE RÓZA Mihályiban
Demjén Gábor és Tóth Kitti gyermeke LEON Vadosfán

Jézus mondja: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne tiltsátok el őket, mert ilyeneké az Isten országa.”

Megkötött házasságra Isten áldását kérte

Tóth János és Dr. Maliha Swapan Shah Vadosfán
Menyhárt László és Bödecs Henrietta Kisfaludon
Böröndi István és Varga Virág Gyóróban

Pál apostol mondja: „Éljetek szeretetben, ahogyan Krisztus is szeretett minket.”

Elhunyt és eltemettük

Gönye Sándort 63 éves korában Mihályiban
Nagy Lajosné Varga Katalint 83 éves korában Mihályiban
Mészáros Gyuláné Kovács Irmát 93 éves korában Vadosfán
Pappné Csík Márta Ildikót 64 éves korában Mihályiban
Molnár Lajost 86 éves korában Mihályiban
Varga Lajost 77 éves korában Kisfaludon
Srágli Dénesné Tompos Erzsébetet 86 éves korában Vadosfán
Homoki Andrásné Mórítz Ilonát 92 éves korában Magyarakeresztúron
Pintér Lászlót 67 éves korában Mihályiban
Zsirai Árpádot 47 éves korában Mihályiban
Németh Jenőné Pirka Ilonát 70 éves korában Kisfaludon

Jézus mondja: „Én élek, és ti is élni fogtok!”

Vadosfai templomunkba új oltárterítőket készítettünk. Anya- és leánygyülekezeteinkben gyűjtést hirdettünk. Az adományok összege 370.500,- Ft.

Gyóró: 41 000 Ft
Kisfalud: 110 000 Ft
Magyarakeresztúr: 40 000 Ft
Mihályi: 121 000 Ft
Potyond: 9 000 Ft
Vadosfa: 39 500 Ft
Zsebeháza: 10 000 Ft

Isten áldása legyen az adakozókon és az adományon is!

Pintér Lászlóra emlékezünk

2019. április elején villámcsapásként sújtotta a hír Mihályi és a környékbeli települések lakóit. 67 éves korában váratlanul elhunyt Pintér László. Ereje teljében ragadta el a halál közülünk. Karizmatikus egyéniség lévén, egy szüntelenül tevékenykedő tagját veszítette el a családjá, szülőfaluja és a gyülekezete. E néhány gondolatmal szeretnénk emlékezni rá.

Pintér László, a régi tősgyökeres Pintér család leszármazottjaként élt és munkálkodott Mihályiban. Génjeiben hordozta a család, a szülőföld, a vallás és a gazdálkodás szeretetét és tiszteletét. Ragaszkodott a szülőfalujához, ahol sokrétű, közösségét építő munkát végzett.

Hosszú ideje tagja volt a falu képviselő-testületének, ahol nyíltan elmondta véleményét és építő ötleteit. A fiatalabbak felnéztek és hallgattak rá, tisztelték, hiszen nagy múlttal és tapasztalattal rendelkezett.

Az Istenben való hit, az evangélikus vallás, a templomba járás, a keresztyén élet az ősöknek és a neveltetésének köszönhetően gyermekkorától fontos és természetes volt számára. Többévtizeden keresztül áldozatos gyülekezeti és presbiteri munkát végzett egyházában. Elnöke volt a Vadosfai Evangélikus Gyülekezet Alapítványának. Az alapítvány igazgatásán túlmenően aktív szerepet vállalt a gyülekezet területén történő templomfelújításokban, támogatva az ifjúság keresztyén nevelését, közreműködött a gyülekezeti közösséget formáló és építő kirándulások szervezésében.

A föld iránti tisztelet és a családi tradíciók térítették a tűzoltóságnál töltött munkásévek után a gazdálkodás irányába. Családi gazdaságot hozott létre, majd segítségével és vezetésével alapították meg a rábaközi gazdákat összefogó gazdálkodók szövetkezetét, Mihályi Gazdák Szövetkezete néven. A derűs optimizmussal rendelkező, közvetlen, segítőkész vezetőhöz a környékbeli gazdák bármikor fordulhattak az ügyes-bajos dolgakkal. Jómagam is gyakran kerestem föl és kértem tőle tanácsot.

Emlékeimben őrzöm a gesztusait, az arckifejezését, a mosolyát, a hanglejtését, a mára már szólássá vált mondasait és az órákig tartó telefonos vagy személyes baráti hangvétellű beszélgetéseket. Örülök, hogy személyesen ismerhettem és jó kapcsolatban állhattam vele.

Pintér László sokoldalú, a közösségért tenni akaró ember volt, aki a vállalt feladatait lelkiismeretesen végezte. Mi, az itt maradottak hálával gondolunk rá és utólagosan is köszönettel tartozunk az áldozatosan végzett munkájáért. Emlékét szívünkben megőrizzük.

Kiss Előd

Gondolatok a mihályi leánygyülekezetről

Mennyei Atyánknak hálát adva vetem papírra soraimat! Hálát adok azért, hogy tizenkét év után újból az egyházközségünk területén lakó, megválasztott lelkész pásztorolja gyülekezeteinket és azért is, hogy megbocsátó kegyelméből engem a mai napig megtartott Megváltónk szolgálatára.

Az elmúlt egy évben öröm látni, hogy a Szentlélek erejének hívogatására mennyi testvérünk – igaz hogy a lehetségesnek csak a töredéke – vesz részt alkalmainkon hétről-hétre. Jó érzéssel tölt el a fiatal korosztály képviselőinek jelenléte is istentiszteleteinken. Legfőképpen biztató azonban, a gyülekezetünk jövőjének reményét előre vetítő hittanosaink és szüleik rendszeres jelenléte, a gyermekek kisebb-nagyobb szerepvállalása együttléteinken.

Bárcsak a megválasztott tisztségviselőink mindegyikét megérintené a Szentlélek ereje és rendszeresen Isten megszentelt házában, testvéri közösségben igyekezne megélni hitét, így megtapasztalni a gyónásban, az Úrvacsora szentségében elnyerhető bűnbocsánatot!

Hiszem és vallom, hogy Isten Szentlelke állandóan munkálkodik, az ÚR CSODÁSAN MŰKÖDIK! Előbb-utóbb minden ember megtapasztalja, hogy ISTEN nélkül nem élet az élet! Annak megerősítésére hogy soha nem késő Urunkra, Krisztusunkra rátalálni, befejezésül álljon itt egy idézet Füle Lajos költőtől:

„Siessetek, hamar lejár!

Kegyelme már régóta vár.

Ma még lehet, ma még szabad, borulj le a kereszttalatt!”

„Elszál a perc, az életed.

Ma még ha jössz elérheted.

Ne kés tovább, ne várj tovább, ma kérd ATYÁD bocsánatát!”

Erős vár a mi Istenünk!

Bálint Kálmán

Ünnepi istentiszteletek és gyülekezeti alkalmak

Szeptember 1. 10 óra, Vadosfa: Tanévnitó istentisztelet

Szeretettel hívjuk a diákokat, szüleiket, a közoktatásban tevékenykedő testvéreinket, s mindazokat, akik számára fontos a 2019/2020-as tanév.

Szeptember 7. Falunap Kisfaludon

Ökumenikus istentisztelet a római katolikus templomban

Szeptember 14. 15 óra: Hangverseny a vadosfai templomban

Csellón játszik Ugron Katalin csellóművész, az orgonánkat megszólaltatja Hollóné Kovács Márta orgonaművész

Szeptember 21. Falunap Mihályiban

Ökumenikus istentisztelet az evangélikus templomban

Szeptember 29. NEMESKÉRI ARTIKULÁRIS NAP

Fúvósok zenei szolgálatával kezdődik, majd ünnepi, úrvacsorai istentiszteletre kerül sor. A közös ebédet követően gyermekek, fiatalok és felnőttek számára párhuzamosan külön-külön programok kezdődnek. A Nyugati /Dunántúli/ Evangélikus Egyházkerület rendezvényére szeretettel várnak bennünket is. **Kérjük, hogy a részvételi szándékot gondnokainknak jelezzük 2019. szeptember 22-ig!** Gyülekezetünk területén ezen a vasárnapon istentiszteletet nem tartunk.

Október 6. Hősök vasárnapja

Rendhagyó módon, éppen az előző vasárnapi nemeskéri nap miatt, október első vasárnapján tartjuk. Ekkor csak Vadosfán lesz istentisztelet, mely 10 órakor kezdődik.

Október második és harmadik vasárnapján Aratási Hálaadó istentiszteleteink lesznek, hívjuk, várjuk testvéreinket, hogy megköszönjük Teremtő Istenünk gondoskodását.

Október 26. Orgonahangverseny vadosfai templomunkban - egyházmegyei szervezés

Október 31. Reformáció ünnepi úrvacsorás istentisztelet Vadosfán 17 órakor

November 1. Temetői istentiszteletek

Gyóró: 14.00, Kisfalud: 14.45, Mihályi: 15.15, Vadosfa: 15.45., Zsebeháza: 16.30., Magyarkeresztúr: 17.00, Potyond: 17.30

FELHÍVÁS

A 2019/2020-as tanévben a hitoktatás mellett **KONFIRMÁCIÓI OKTATÁS** is lesz.

Kérjük minazok jelentkezését, akik 2020. májusában konfirmálni szeretnének, szándékukat **szeptember 10-ig** a Lelkészi Hivatalban jelezzék.

KÖZLEMÉNY

A **mihályi** evangélikus leányegyházköztségbe **egyházi szolgálat ellátására** (templomtakarítás, oltárdíszítés, harangozás, stb.) keresünk jelentkezőt, heti kb. 3 óra elfoglaltsággal, 1500 Ft/óra díjazás ellenében. Jelentkezni, további részleteket megtudni Bálint Kálmán gondnoknál lehet személyesen vagy a 06-96/950-095, ill. a 06-20/824-2757 telefonszámon.

TELEFONOS ELÉRHETŐSÉGEK EGYHÁZKÖZSÉGÜNKBEN

Fatalin Helga lelkész (20) 824-2468

Sümeghy Péter egyházközségi felügyelő (20) 952-2953

Kiss Előd másodfelügyelő: (30) 315-5006

Vadosfa: Tompos Sándorné gondnok (96) 253 500; (20) 330 2938

Kisfalud: Árvai Balázs gondnok (30) 652 0073

Mihályi: Bálint Kálmán gondnok (96) 950 095; (20) 824 2757

Zsebeháza: Náray Lajos gondnok (96) 275 496; (70) 387 2259

Gyóró: Kovács Béla gondnok (20) 317 1139; (96) 256 235

Magyarkeresztúr: Kovácsné Kálmán Gyöngyi gondnok (30) 631 5590

Potyond: Kiss Bence gondnok (96) 282 319; (30) 974 7129

Ha tudnak olyanról, aki kórházban van, vagy nem tud otthonából kimozdulni, de szívesen venné a látogatást, vagy úrvacsorát szeretne venni, kérem, jelezzék a fenti elérhetőségek valamelyikén.

Kérjük, ne feledkezzenek meg az **egyházfenntartási járulék befizetéséről** sem! Célszerű nem az év végére hagyni, hiszen a különféle befizetési kötelezettségeink, a működési költségek is év közben, folyamatosan merülnek fel. Befizethető a gyülekezetrészek számlájára utalással, vagy az istentiszteletek alkalmával a gondnokoknál is. **Az egyházfenntartás ajánlott összege a 2018. február 17-én tartott presbiteri ülés határozata szerint 7.000 Ft/fő/év.**

Egyházközségünk számláját a **Nyugat Takarékszövetkezetnél** vezetjük. Személyes ügyintézés legközelebb a Mihályi (9342 Mihályi, Hunyadi u. 9, tel: 96/253-325, 30/634-9330, hétfőtől csütörtökig 7.30-15.30, pénteken 7.30-14.30) bankfiókban lehetséges.

Számlaszámaink:

Vadosfa:	59500186-11094690	Mihályi:	59500186-11095608
Gyóró:	59500186-11096609	Potyond:	59500186-11095615
Kisfalud:	59500186-11096582	Zsebeháza:	59500186-11096599
Magyarkeresztúr:	59500186-11095952		

Kérjük a Testvéreket, hogy mindig arra a számlára fizessenek vagy utaljanak, akinek közvetlenül szánják az összeget. A közleményben adják meg az utalt összeg célját!

A Vadosfai Evangélikus Gyülekezet **Alapítvány** számlaszáma: Kis-Rába menti Takarékszövetkezet 58900026-10018163, adószáma: 18539192-1-08

A Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035

Egyházunk honlapján a www.lutheran.hu -n sok érdekes beszámoló olvasható hazai és külföldi eseményekről. Az „Evangélikus Élet” c. kéthetente megjelenő magazin is megrendelhető, ill. megtalálható iratterjesztésünkben. Egyházkerületünk negyedévente megjelenő lapja, a „Dunántúli Harangszó” is megrendelhető